La Copa s'esfuma massa aviat

El Girona perd a El Alcoraz per culpa d'un gol de Ferreiro al minut 85 i queda eliminat del torneig del ko · L'equip de Machín, amb un munt de cares noves respecte a la lliga, no xuta ni un cop entre els tres pals

La Copa s'esfuma massa aviat

CARLES ROSELL / ENVIAT ESPECIAL | OSCA

La Copa ja és història. Un any més. Fidel a la seva rutina de quedar eliminat ben aviat, el Girona va caure a Osca i va dir adéu a una de les millors opcions per mantenir activada tota la seva plantilla. En un partit insípid i en què els de Machín van ser incapaços de xutar entre els tres pals, els menys habituals no van donar la talla i es van veure superats per un rival que en va fer prou amb un gol de Ferreiro a quatre minuts per al final.

Una acció ho resumia tot. Als 21 minuts, si fa no fa, una pilota dividida al mig del camp, com tantes n'hi havia hagut fins llavors i n'hi hauria fins al xiulet final, la collia Jonás Ramalho, ahir titular. El basc, sense pensar-s'ho ni dues vegades, etzibava una puntada de peu sense miraments per enviar l'esfèrica més enllà de la graderia general d'El Alcoraz. La pilota, enfilava cap a l'aparcament i el públic, mancat d'algun estímul, es posava a aplaudir. Era el millor resum del tedi que es va viure, des del xiulet inicial i durant molts minuts, a El Alcoraz. La Copa fa molts anys que és una competició del tot descafeïnada i ahir Osca i Girona es van encarregar de deixar-ho ben clar d'entrada. Sobre el paper, els onzes d'un i altre equip donaven un cert avantatge als de Machín:?un munt de poc habituals, però era evident que la banqueta gironina estava teòricament un esglaó per sobre que la del seu adversari. A l'hora de la veritat, és cert que el Girona va proposar un xic més, o que almenys així ho va intentar, però el joc va ser pràcticament escàs i les ocasions, nul·les.

Amb René sota pals i Alcalá com a únics que repetien de l'últim onze a Valladolid, el Girona va saltar a El Alcoraz amb un grapat de cares noves i molts futbolistes que volien aprofitar l'aparador de la Copa per reivindicar-se. Amb una plantilla equilibrada i fons d'armari, passar ronda era una obligació davant un rival, l'Osca, que també encarava la cita amb un munt de suplents al damunt de la gespa. Conscient que tot i jugar fora calia tenir la iniciativa i anar pel partit des del primer moment, els de Machín van decidir portar la batuta, però van fer-ho a mig gas. Potser encomanats pel baix ritme del matx o perquè no n'hi havia per a més, al Girona li va costar un munt trenar accions amb cara i ulls. D'ocasions cares, com a mínim fins al descans, no n'hi va haver. Només tímides ocasions a la porteria de Queco Piña, mentre René va ser un simple espectador davant un Osca que tan sols va tenir en les espurnes de Vadillo el seu únic argument ofensiu. Felipe, que ahir jugava d'interior deixant Cámara en posicions més ofensives, va ser el primer en provar fortuna. Al minut 6, va xutar un parell de vegades però la defensa va taponar tots dos intents. Al 19, era Sául García el que ho intentava. El jove carriler cedit pel Deportivo es va internar per la banda esquerra, va rebre la passada interior i en xutar va trobar-se, un cop més, amb el cos d'un rival. Al 28, contracop del Girona, l'esfèrica que arribava a Rubén Alcaraz i la seva centrada enverinada al cor de l'àrea la treia Queco Piña a córner per evitar problemes. I?punt. Fins aquí, els arguments defensius dels

gironins abans del descans, en un duel insípid, sense guspira, amb una marxa baixa per part de tots dos equips i ben ensopit per a l'espectador, que només va animar-se quan Vadillo feia alguna cosa per la banda esquerra de l'atac aragonès.

Amb el 0-0 al marcador i un primer temps per oblidar, Machín va prescindir de fer cap mena de canvi i va apostar pels mateixos onze a l'inici del segon acte. Anquela, al bàndol local, va apostar pel mateix. I el partit, lluny de fer un tomb radical, va seguir amb el mateix to planer. Tot i això, va ser l'Osca el primer que va avisar. I va fer-ho ben d'hora. Si als primers 45 minuts ni tan sols havia inquietat la porteria de René, només tornar dels vestidors Smiljanic va protagonitzar dues accions d'atac amb cara i ulls, però escàs perill. Al 46, el davanter, escorat a la dreta, va provar un xut que va desviar a córner un defensor. I al 52, va enviar directament la pilota a les mans del porter gironí. Passaven els minuts i de notícies del Girona n'hi havia ben poques. Tampoc de Machín, que s'ho mirava impassible des de la banqueta, sense fer cap mena de canvi. A?l'altre bàndol, a l'Osca ja li agradava com anaven les coses. El 0-0 es mantenia, el Girona no pressionava i començava a guanyar metres, encara que fos de mica en mica. Després d'un tímid i inofensiu xut de Felipe molt per damunt del travesser, Machín s'ho va pensar dues vegades i va optar per sacsejar la banqueta. El sorià va donar entrada a Longo i Borja García amb una consigna clara:?era l'hora d'anar pel partit.

Però la realitat era una altra. El Girona seguia sense rumb i era l'Osca el que de mica en mica i sense fer res de l'altre món anava guanyant metres. Al 70 va gaudir de la primera gran ocasió. Una bona acció de Ferreiro per la banda va acabar amb una centrada al cor de l'àrea. Kilian la va collir i el seu xut de primeres va topar amb la ràpida reacció de René, que va refusar el perill com va poder. La resposta va arribar ràpidament:?bona acció gironina a l'àltra àrea i Sandaza que xutava un pèl desviat.

Era l'hora de fer un pas endavant. Els minuts anaven passant i si es volia avançar a la Copa calia buscar la porteria contrària, quelcom que no s'havia fet durant més d'una hora. Alguna aventura en solitari de Borja García i les tímides incursions dels carrilers van ser els únics arguments ofensius del Girona, mentre que l'Osca, sense fer res de l'altre món, va fer mal sense fer soroll. Al 86, quan el partit s'encaminava cap a la pròrroga, els d'Anquela van trenar un contracop a la perfecció. Samu Sáiz, un veritable corcó, va canviar el joc de banda;?la primera rematada la va refusar René com va poder però el rebot el va collir Ferreiro per batre el porter gadità a boca de canó (1-0).

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/09/09/copa-sesfuma-massa-aviat/803199.html?utm_source=rss